H. Schulze-Delitsch a záložny české (1893), — Počátkové nauky o dani progressivní (1884), v němž probrán jest vývoj teorií o této dani, počínaje Montesquieu-em a konče Adolfem Wagnerem. — Vysoké učení obchodní, líčící snahy o založení tohoto odboru studijního při české technice, — a konečně na velice zajímavý článek, jehož význam ani dnes nepoklesl, totiž »České a německé Svůj k svému« (1909), kde Bráf vykládá správný pojem tohoto hesla, na něž právě tak dnes jako tehdy jest zvykem hleděti pouze se stanoviska konsumentů, kdežto jest dlužno uvážiti onu mnohotvárnost různých hospodářských a národnostních poměrů česko-německých s jejich rozličnými příčinami a důsledky, podstatně se mnohdy vzájemně odchylujícími. Článek ten mohl by tak dobře býti otištěn v dnešním časopisu, jako byl uveřejněn r. 1909 v »Osvětě«, aniž by bylo třeba provésti podstatné změny vzhledem na státní převrat.

Vůbec možno říci, že byť tyto úvahy a řeči byly historické a časové, přes to mnohé z nich zachovaly si svůj význam dodnes, řešíce otázky i pro přítomnou dobu aktuální. Všechny pak stati dotýkajíce se praktických stránek uvedených oborů vědních, jsou vhodným doplňkem studia teoretického. V obou dílech pak pod čarou i v textu uvedena jest četná vědecká literatura domácí i cizí. —Hk—

Dr. Lev Sychrava: Čsl. revoluční hnutí ve Francii. Třetí přednáška cyklu Československá revoluce. Nákl. Památníku odboje, v Praze. Str. 61. Kč 4·50. Přednáška obsahuje stručné a přehledné vylíčení vývoje revolučního hnutí na západě. Zejména pěkně je vystižen význam a postavení jeho v celé zahraniční revoluci a souvislost s jejími ostatními složkami. Na západě, v Paříži, byl střed celé revoluce. Bylo to jen důsledkem vývoje událostí. Na západě bylo vojenské i diplomatické ústředí dohody, tam byla také válka vojensky rozhodnuta. Masaryk upozorňoval od počátku, že není možno spoléhati se jedině na Rusko, a události mu daly za pravdu; byla to Francie, která první uznává oficielně české vojsko za spojeneckou armádu, což se strany ruské se ani po revoluci nestalo. K tomu bylo však zapotřebí dlouhé, vytrvalé práce, práce, která jen pomalu přinášela výsledky; práce tím obtížnější, že nebylo mnoho vlastních prostředků, a cizích nesmělo býti použito z důvodů morálních. Práci začaly kolonie zahraniční, které postavily i dobrovolnickou setninu. Pak ujímá se práce Masaryk se svými přáteli, založena Čsl. národní rada v Paříži, která se stává ústředím revoluce. Pracovalo se propagandou, nejprve skrovnou od osoby k osobě, navazovaly se styky, pak teprve došlo k vlastnímu diplomatickému zápasu. Konečně na počátku r. 1917 ohlašují spojenci osvobození Čechoslováků mezi svými cíli. Ale tím není ještě vyhráno. Teprve vystoupení legií na Rusi a potom založení a uznání legií ve Francii vede k uznání Národní rady za samostatnou vládu. Přednáška nepřinesla nových podrobností, ale podala pěkný a ucelený obraz jednoho z nejdůležitějších oddílů boje o samostatnost. J. B.

Obecní volby. Napsal Dr. Ant. Břeský. — Praha 1923. — R. Vilímek. — 16⁰. — Str. 270. — Kč 25.—.

Výklad řádu volebního do obcí s dodatkem. Sestavili Dr. Josef Uhlíř a Dr. Prav. Bělský. — J. Burian v Písku (1921—1923?. — 16⁰. — Str. 15. — Kč 7·20. — Volební kampaň vyvolala množství publikací objasňujících ustanovení zákonná. Z těch kniha prvá Dra Břeského snaží se souvislým výkladem podati běh volby do obcí. Častým citováním zákona stává se výklad nepřehledným a spletitým, ač nelze mu upříti snahu po soustavnosti postupu. — Věc si ulehčilo nakladatelství Burianovo v Písku. Staré výtisky volebního řádu podle zákona ze dne 31. ledna 1919, č. 75 opatřilo novou obálkou a přidavši jako dodatek novely zákona toho (v »úpravě« Dra Prav. Bělského), vydalo knihu tak upravenou na trh knihkupecký. Každý právník ví, jak nepraktickým stane se vydání toto, nehledě k tomu, že obchodnicky postupem takovým může těžce se ohroziti důvěra ve sbírku takto si počínající. dnk.

Nákladem S. Č. P. „Všehrd“ v Praze. Redaktor dr. František Čáda.
Tiskl B. Stýblo v Praze, Václavské nám. 28.